

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 16.

1. SEPTEMBER 1939

11. ÅRGANG

Hilsen fra Swaziland, Africa

Brev fra Anna Østereng.

Ebenezer misjonsstasjon
P. O. Hlatikulu, Swaziland
8—8—39.

Kjære venner:

«Vær tro inntil døden så vil jeg gi dig livets krone.»

Her i verden er det vel neppe noe vi verdsetter mere enn troskap hos de troende. Hvor gildt er det ikke med disse helt igjennem ærlige sjeler. Om ikke Gud hadde satt slik pris på troskap hos sine barn, hadde han nok ikke gitt et så herlig løfte: «Den som er tro inntil døden vil jeg gi livets krone.» Sikkert ønsker ingen av oss å tape vår krone, men ved vår Guds underbare nåde bli tro til vi ser ham som han er.

Når jeg tenker på alle de trofaste der hjemme som ved bønn og offer holder arbeidet og Herrens vidner oppe, både hjemme i Norge og ute på markene, blir kanskje deres kroner fullere av stjerner enn våre som står i «ildlinjen». Vi kunde ikke være her uten de trofaste ved tøiet. Det gjelder å være tro nettop der Herren har satt oss, da vil enhver få kronen.

Det er nå sent søndags kveld. 20 stykker (19 innfødte og undertegnede) har vært ute til alle utstasjonene med dette herlige evangelium. På det sted hvor jeg var med hadde vi et velsignet møte. 2 piker ga sig til Gud. Her på stasjonen hadde de det også velsignet, hører jeg. 1 ung mann og 1 gutt ga sig til Gud. Fra alle de andre stedene har vi ikke hørt noe, men sikkert har Herren velsignet sitt ord som er blitt utsådd.

Til Guds ære har mange stått opp for Gud i det senere. Det er det første skritt og alle som vil holde sig til Gud vil han hjelpe fremover, selv

om hedningene ofte er hårdt bundet; for vi tror at Herren løser dem og omskaper dem til nye skapninger i Kristus Jesus. Lovet være Gud! Alt er nåde — ikke minst at vi får tro til å være med og løfte opp dette herlige navnet Jesus.

Vil så få si hjertelig takk for Misjons-Røsten som kommer regelmessig. Det er alltid så gildt om man har en stund å få se hvad Herren gjør i blandt sitt folk, hjemme og ute på feltene.

Snart er våre anledninger slutt og det skulde være godt om vi kunde få riktig mange med oss.

Idag, mandag, har jeg besøkt 3 kråler eller hjem. I den første er mannen og et barn døde. Godt at de fikk gå salige hjem til Gud. Hustruen er også troende og får gå til Gud med sin sorg. Neste krål var en gammel kone syk og hun blev glad for å høre et ord om Jesus og en bønnestund.

Siste sted var det egentlig jeg gikk for. Igår, søndag, blev et lite barn plutselig sykt og holdt på å dø. Evangelisten gikk ditt og ba for den vesle og nu idag så jeg med det samme at Gud hadde lagt sin hånd på den lille. Vi gikk på kne og takket vår gode Gud for bønnehørelse, til stor glede for foreldrene som også begge to er troende.

Kom oss i hu i bønn!

Hjertelig hilsen

Anna Østereng.

Når man er rik nok.

En far spurte engang sin lille gutt: «Når er man rik nok?»

— Når man eier 1000 kroner, svarte gutten.

— Nei, sa faren.

— To tusen, sa gutten, og syntes

han hadde nevnt en skrekkelig stor sum. Men faren sa nei igjen.

Da tenkte han at han fikk ta riktig stort i og sa: — En million da? Da måtte man da være mer enn rik nok. Men faren kom som før med sitt avvisende nei. Da gav gutten saken og bad faren si ham det.

— Bare den er rik nok, sa faren, som eier Jesus, for i ham har Gud gitt oss alt det vi trenger.»

Vil du bli innviet?

(Oversatt fra engelsk)

Å bli innviet for brennofferaltret, ved pinsens herlige ånd, det fører korsets forsmeldelse, galde og bitterhet med sig. — Den som benådes herved, ti der er nåde, han eksisterer nu kun som et heloffer for å hugges i stykker og brennes.

Og skulle der som sluttresultat av luens arbeide ligge tilbake på altret, blott en håndfull aske, så er denne lett som vinden. —

For et sådant menneske er det intet annet gledesemne igjen enn at hans navn er skrevet i Lammets livsens bok, ellers er han alle vegne forkastet, utstøtt, utenfor leiren. —

Åndens dåp har løst ham fra mennesker, løst han fra jorden, løst ham fra alt. Og hans vei det ensomme hvetekornets døds vei, og tilintetgjørelsens vei. Hans vei er Jesuveien, etter vann og åndsdaopen ved Jordan, en vei blant villdyrene. — En vei blant sønderrevne, vannføre, lamme, besatte spedalske og syndere. En vei igjennem fariseers hån og spydkast, en Getsemanevei. Om enn over et og annet Tabor, en korsets vei til Golgata. Om enn ved timer ved det dekkede påskemåltidsbord i øvre salen.

Dette er salighetens vei.

Denne vei fører til Lammets bryllupssal.

Halleluja!

Ved Didrik Solli.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til opsigelse skjer. Opsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Det er urolige tider

og når dette skrives ser det ut for at verdenskrigen ikke er til å undgå.

Det som særlig er av betydning for oss foreløbig er misjonærenes stilling nu. Det er allerede vanskelig å få sent penger til misjonærene, men det vil antagelig ordne sig efter hvert.

Enda er vi i den lykkelige stilling at vi er utenom det egentlige krigsområde og Gud kan enda holde sin hånd over de nordiske land.

La oss be og arbeide den korte tiden vi har igjen før Jesus kommer.

For å slippe å bli

så alt for sene sender vi bare et lite nr. nu. Neste gang håper vi å være i vanlig gjenge.

Det britiske Bibelselskap

har holdt sitt årsmøte i London. 11,039,491 bibler og deler av bibelen er utsendt i det forløpne år. Evangeliet blev oversatt til 9 nye språk, hvilket vil si, at Bibelselskapet nu har utgitt bibelen eller deler av den på 732 forskjellige språk — og at det ialt er trykt på 1000 forskjellige språk. Selskapets inntekt var siste år nærved 8,5 millioner kroner og utgiftene litt mindre, så året sluttet med en beholdning på ti tusen kroner.

Spørsmål og svar.

1. Hva menes med en «fri» forsamling?

Spørsmålet er ikke lett å svare på uten å bli for omstendig og langtrukken. Noen punkter skal dog berøres.

Med «frie venner» menes de forsamlinger som ikke tilhører noen av staten anerkjente kirkesamfund. Ordningen av den lokale forsamling er noe forskjellig på de forskjellige steder. Som regel er de som tilhører døpt som troende og utgått fra statskirken.

Noen forsamlinger bruker adresekalendarer og andre ikke. Som sangbok brukes for størstedelen «Schibboleth», men også «Maran Ata» og andre sangbøker brukes. I Moss for eksempel har de sin egen sangbok, «Hellige Sange».

Da de ikke tilhører noen statsanerkjent organisasjon har de ikke rett til å ektevie, men de kan tale og forrette i begravelser.

2. Hvilken forskjell er det på en «fri menighet» og «pinsevevnene»?

Hvad de fundamentale sannheter angår så er læren stort sett den samme.

Både «pinsevevnene» og «frie venner» lærer omvendelse og tro på forsoningen som den eneste frelsesgrunn, dåp i vann, (troende dåp), Åndens dåp eller fyllde, og anerkjenner Guds ord som den eneste rettesnor for lære og liv.

De «frie venner» hadde forsamlinger rundt om i vårt land ved århundreskiftet. I Oslo holdt de til i Torvg. 7 og andre lokaler. Det var br. Erik Nordquelle (Erik Andersen) som stod som forsamlingens predikant der. Som en av redaktørene av «Det gode Budskap» og ved samling og utgivelse av «Schibboleth» fikk han stor innflydelse. Det som særlig serpreget retningen var at de var gått ut fra de organiserte samfund og samledes i Jesu navn alene. De samledes til møter og brøt brødet, men hadde ellers ikke noen «troesbekjennelse». De var kommet fra forskjellige korporasjoner og hvad menighetsordningen angår, var det ganske tøyelige begreper. De hadde stor fremgang og mange flokker samledes på den «løse måten», som de andre samfund kalte det.

I desember 1906 hadde br. T. B. Barratt sitt første møte i Torvg. 7. Han var da kommet hjem fra Ame-

rika efter å ha oplevet en åndedåp (åndsfylde) der. En tid arbeidet Nordquelle og Barratt sammen, men da de ikke hadde likt syn på forskjellige ting optok br. Barratt sammen med noen andre venner virksomheten i 1910 i lokalet Møllergt. 38. Virksomheten blev drevet som fri virksomhet til 1916 da de ordnet sig som «pinsemenighet» og bevegelsen delte sig i to retninger de «frie venner» og «pinsevevnene».

Pinsevevnene organiserte sig først på en måte som hadde en del tilfelles med metodistenes menighetspraksis. De dannet også «Norges Frie Evangeliske Hedningemisjon» med et landsråd som styre. Både organisasjonen hjemme og misjonsorganisasjonen blev senere oppløst og nu må vel ordningen nærmest sies å ligge nokså nær «baptistenes». Hver lokalmenighet står dog helt fritt og ordner sine saker selvstendig. Det er forresten de svenske pinsevevnens syn som stort sett er gjennomført også i Norge nu.

Det som særlig særpreger de to retninger er de åndelige nådegavers bruk og virksomhet i møtene. Angående om Åndens dåp må ledesagen av tungetale er det delte meninger i begge retninger. Blandt «pinsevevnene» er antagelig mesteparten av predikantene og de ledende brødre av den oppfatning at tungetale er tegnet på en bibelsk åndedåp. I den andre retningen er det vel motsatt. Pinsevevnene bruker som regel «Maran Ata» som sangbok. Hovedorganet er «Korsets Seiers».

Pinsevevnene legger stor vekt på å ordne den lokale menighet.

En del pinsemenigheter har statsanerkjent organisasjon og rett til å utføre «kirkelige» handlinger, og andre ikke.

G. I.

Til Congo.

Den 29. juli reiste Halvdan Waldemar til baptistenes misjonsfelt i Belgisk Congo.

H. Waldemar har gjennomgått tropeskolen i Antwerpen og opnådd eksamen.

En stor dåpshandling.

I en negerbaptistmenighet i Richmond, Virginia, U.S.A., blev forleden søndag 417 personer døpt på bekjennelse av sin tro. Dåpshandlingen tok 95 minutter.

Eders Fad

Det var tidlig i morgenen. I lengre tid fra sted til sted hadde fått bo ihilst på mange økonomiske områder som det står om sønn: — Ingen g

Og tross den ytte var jeg nu kommet til at jeg denne mens solen steg over fuglene sang sin perens ære, befant veien med min kost til å betale for mig som jeg var nødt til

Jeg hadde før på en bønnestund, og tomme, åpnete per Gud — som Eski og hadde fått tro ordne saken, men sannhet å se kritisk

Jeg så på klokke inne til at bilen men — hverken kom.

Hvad var nu det

Noe utydelig, beveget sig langt d over skyggene en over sommernatten

Jo, nu så jeg at neske som kom ne langt oppe i lien ved hjelp av en kr strevet som for liv

Det var nok rut med han og, og ti inne. Merkelig hva var idag! For ham jo i allfall bra — fo det samme —

Endelig har ma veien og vi møtes o nen er helt utkjørt over sin krykke og med et stort, rutet brystet går som det

«Så rakk eg då han og ser på mig smil. «De va' godt Eg så deg frå vin han, «og så sa Gud gå ner å gje han de

Dermed stakk h ny, ren, fin 5 kr. og der — like i svi Ikke ett minutt

Eders Fader vet -

Det var tidlig en deilig forsommermorgen. I lengere tid hadde jeg reist fra sted til sted med evangeliet, hadde fått bo i hyggelige hjem og bilst på mange venner; men på det økonomiske område var det gått mig som det står om «den forlorne sønn»: — Ingen gav ham noe —. Og tross den ytterste forsiktighet var jeg nu kommet i den pinlige stilling at jeg denne vakre morgen, mens solen steg over åsranden i øst, og fuglene sang sin lovsang til skaperens ære, befant mig ute på landveien med min koffert uten penger til å betale for mig med rutebilen, som jeg var nødt til å ta.

Jeg hadde før på morgenen hatt en bønnestund, og hadde lagt den tomme, åpne pengepung frem for Gud — som Esekias med brevet — og hadde fått tro for at han vilde ordne saken, men nu begynte det i sannhet å se kritisk ut.

Jeg så på klokken. Tiden var nu inne til at bilen skulde være der, men — hverken bil eller penger kom.

Hvad var nu dette?

Noe utydelig, mystisk noe, som beveget sig langt der oppe i bakken, hvor skyggene ennu lå og dekket over sommernattens gåter.

Jo, nu så jeg at det var et menneske som kom ned fra et lite hus langt oppe i lien — en mann som ved hjelp av en krykke og en stokk strevet som for livet for å komme sig ned til storveien.

Det var nok rutebilen han skulde med han og, og tiden var forlenget inne. Merkelig hvor forsinket ruten var idag! For ham derborte var det jo i allfall bra — for mig var det vel det samme —.

Endelig har mannen nådd storveien og vi møtes og hilser. — Mannen er helt utkjørt. Han henger sig over sin krykke og tørker svetten med et stort, rutet lommetørkle, og brystet går som det vil sprenges.

«Så rakk eg då ner ali'vell!» sier han og ser på mig med et stort, glad smil. «De va' godt han va' forsinka. Eg så deg frå vindøge.» fortsatte han, «og så sa Gud te meg: Du ska gå ner å gje han denna.»

Dermed stakk han en flunkende ny, ren, fin 5 kr. i hånden min — og der — like i svingen kom bilen.

Ikke ett minutt for sent — ikke

ett minutt for tidlig. Og Gud hadde endog regnet med at ruten var forsinket.

Jens S. Håø,
i «Evangelisten».

SPREDTE FELTER

Misjonshuset, Sarpsborg

Som innledning til møtesamling etter sommerens ferie og utfartsliv hadde vi stevne søndag 20. august. Vi må si at det har vært nok så bra med besøket til møtene i sommer også, men det er jo særlig vinteren som er den beste tid å samle folk på. Stevnet begynte lørdag kveld med torvmøte.

Br. Fossmo, Fjeld og S. Trøber talte Guds ord til folket. På møtet i lokalet kl. 7.30 var det ikke så særlig mange tilreisende, men det var da kommet noen venner fra Fredriksta. Fossmo, Daniel Nilsen m. fl. talte.

Søndag var det kommet mange tilreisende. Det var venner fra Moss, Fredrikstad, Halden, Rygge, Råde, Askim, Hobøl og stedene rundt Sarpsborg. Av Herrens vidner var Daniel Nilsen, Edv. Mathisen og hustru, Fjeld og hustru, Edv. Henriksen og E. Fossmo kommet.

Formiddagsmøtet var riktig godt. Edv. Mathisen og Daniel Nilsen talte.

Kl. 1 var det fellesmiddag. En god stund, sa flere.

Friluftsmøtet i byens vakre park hadde samlet mange folk. De fleste predikantene talte kort og greit.

Om kvelden var lokalet fylt til siste plass. Br. Daniel Nilsen talte og siden var det frie vidnesbyrd. En hel skare unge og gamle vidnet.

Budskaper i tunger og tydning kom også frem. Vi må si at stevnet var godt.

Br. Daniel Nilsen som var særlig innbudt til stevnet stanset også en tid etter og blir her en 14 dagers tid. Gud har gitt ham en åpen dør i ordet og møtene har vært bra besøkt. Broderen er jo særlig utrustet til å føre folket bort fra sig selv og inn i Kristus. Hans sterke side er forkynnelsen om frigjørelse og troesvandring. Vi tror det er nødvendig å holde dette frem og vår tids forkynnelse har lett for å bli alt for meget preget av hvad vi

skal, må og burde og så blir det ofte for lite hvile og Gudstillid. Naturligvis har også formaningen sin plass, men troesstillingen må ikke forkvakles. Vi kan ikke berette om så veldige seire i sommerens løp, men Gud har da virket med.

Vi har fått be med frelsessøkende sjele og møtene har vært jevnt gode. Menighetsmøtene har vært riktig åpne og gode. I en avskjedsfest efter en av forsamlingens gamle søstre fikk vi den store glede å be med 7 som ønsket å overgi sig til Gud. 5 voksne og 2 barn. Herren har frelst flere barn i den senere tid og de er frimodige til å vidne og delta i møtene.

Summen av det hele blir: Gud er trofast!

G. I.

Hilsen og takk.

Vil på denne måte sende mine hjerteligste hilsener og takk til de forskjellige venner som jeg har truffet under min virksomhet her nede.

Når jeg nu sitter her og tenker tilbake på de uker og måneder som er gått siden jeg kom nedover, er hele mitt hjerte en eneste takk til Gud, dette ord toner for mitt øre: «Se, jeg går frem for ditt åsyn. Dørrer av kobber vil åpne og bomber av jern vil jeg sønderhugge.» —

Han som talte disse ord står selv bak og oppfyller dem. Han har trofast stått ved min side, siden jeg i april forlot Nord-Norge. Han har ledet mig inn i de forskjellige venneflokker og jeg kan som Paulus si: «En stor og virksom dør er opplatt for mig: Gud gav mig en særdeles god tid sammen med vennene på Moss. Forsamlingen har et prektig lokale, Logen, og mange solide brødre og søstre. For mig var det en stor opplevelse å være sammen med vennene der.

Vil heller ikke glemme å nevne vennene på Rygge og Larkollen — «Jeg var fremmed og I tok imot mig.»

Særlig minnes jeg all velsignelse jeg mottok i broder Lind's gjestfrie hjem. Skal ikke glemme hvor det grep mig da jeg sent om aftenen kom fra Sarpsborg til Moss. På stasjonen var broder Lind møtt frem med bil, og hans hjertelige velkommen varmet mig innerlig for jeg følte det var opriktig. Hans hjem står åpent

for alle vidner. Og det er nok mange som i årets løp går inn og ut gjennom disse venners døre.

Må Herren velsigne dere kjære venner for hvad dere var for mig. Herren selv vil lønne eder med et godt, stoppet, rystet og overfylt mål, ti med det samme mål i måler skal eder måles igjen. Mens dette skrives er jeg i Oslo. Har virket med noen møter i Møllergt. 20, og i Evangeliesalen. På begge steder var det åpent og godt å tale Herrens ord. Jeg kunne vist ha fortsatt meget lenger her i hovedstaden, da dørene åpnedes etter hvert, men det gjelder nå å dra nordover til de mange forsømte felter, og til de mange der hungre og tørster etter livsens brød og det levende vann.

Kjenner i min ånd en glede etter å få gå nordover. Må Herren i sin nåde gi mig å komme med en fylde av hans velsignelse.

Høsten er stor men arbeiderne få, be derfor høstens Herre at han driver arbeidere ut i sin høst. Nord-Norge trenger Kristusgrepe vidner nu som aldri før.

Kjære venner, slutt bønnering om de vidner som er der nord. De står på utsatte steder og har vanskeligheter å kjempe med som dere her sør ikke aner.

Må vi kjenne oss i kontakt med dere i bønn og arbeide.

Snart vi Jesus i skyen skal se, Halleluja.

Broderhilsen Eders i Kristus lykkelige

Didrik T. Solli.

Flere budbærere.

I nærmeste fremtid sender Kinaforbundet 6 misjonærer til den nye misjonsmark i Mansjuko, deriblandt doktor Martin Osnes og frue. Doktor Osnes er den første norske misjonslæge som reiser til Mansjuko.

Til Det norske

Misjonsselskaps

generalforsamling i Skien 15. til 18. juni var fremmøtt over 400 utsendinger — representerende det hele land. En av de viktigste saker som var oppe til behandling var spørsmålet om kvinners valgbarhet til hovedstyret. Dette blev vedtatt med 220 mot 54 stemmer.

— Det store består i å oppfylle de små kravene.

Innkomet til Dagmar Jacobsens hjemreise

fra den 18.—5—20—8—1939.

Borgersen, Mjøndalen	kr. 5.00
Bertha Hansen, Drammen	10.00
Josef Petterse, n. Staubs	10.00
Anna Siglem N. Elgerøy	60.00
Betel Nesbyen ved Marie Braathen	66.10
Gitt	11.65
Anna Gulbrandsen, Dr.	10.00
En søster, do.	10.00
Petra Johannesen, Hammerfest	10.00
Skudesneshavn	5.00
Gunhild Eikro, Gol	30.00
Fors. Betel, Volda	60.00
En søster, Dr.	5.00
Fra søsken, do.	20.00
Stevne Harkmark ved Arnt Andersen	32.00
Chr. Størksen, Møsterhamn	10.00
A. og M. Jonsen, Berger	10.00
Fors. Karmel, Svelvik	25.00
Kirkebygdens bedehus Asheim Hurum	52.00
I. Ringheim og G. Eikro, Gol	5.00
Fors. Logen, Moss	200.00
Fors. Knoffs gt. 6 Drammen	68.00

Tilsammen kr. 714.75

Hvorfor hjertelig takkes. Inntil tilstrekkelig beløp er innkommet blir pengene innsatt i bank.

Broderligst

H. Hermansen,

Asveien 14, N. Danvik, Drammen.

Vennestevne

De frie venner i Tønsberg avholder stevne i losje «Farmand» søndag 17. september. Hvertil alt Guds folk er hjertelig velkommen i Jesu navn. Møter kl. 11, 3 og 6. Mat medtas. Kaffe og melk etc. på stedet.

Vennestevne.

Ebenezer, Skiptvet,
(Svae Bedehus)

9. og 10. september.

Velkomstmøte lørdag aften kl. 7.30. Søndag møter kl. 11 og 4. Syvmannsmusikken fra Halden, misjonær Fjeld m. fl.

Alle hjertelig velkommen!

For vennene:

Jørgen Johansen og A. Solvang.

Hvilehjemmet «Fredly»

Vestre Gran — Hadeland

— Like ved Randsfjorden —

Andakt. God mat. Gode senger.

Båt. Badestrand.

Ideelt feriested. Åpent hele året.

Rekreasjon. Hvile. Ferie.

Rimelig pris.

Ruth Hansen.

Telefon Vestre Gran nr. 9.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN
(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet,

Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

Sætre, Hurum.

Predikanter og andre som skal korrespondere med den frie forsamling i Sætre må herefter henvende sig til Fredrik Svendsrud, Sætre. Telefonhenvendelser til telefon Årås 56. Broderhilsen
Fredrik Svendsrud,
Sætre, Hurum.

«Misjons-Røsten»s Kommisjonærer:

Askim: Astrid Kløverud, Høgmo.

Arendal: K. Iversen.

Bergen: Lydia Johannesen, Skostredet 9 B.

Breivikbotn: og på reiser: O. Gamst

Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen.

Drammen: Johs. Ihlebek.

Fredrikstad: Hagmann Kristiansen,

Kapellveien 8.

Göteborg, Sverige: J. O. Strøm.

Haugesund: Bolette Alfsen.

Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.

Holmestrand: Dagny Sjuve.

Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Porsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud.

Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland

Mandal: Tønnes Lundevik, Solvang.

Møsterhamn: Chr. Størksen jr.

Mjøndalen: Arnt Gundersen.

Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2, Charsten Blegeberg.

Konowsgt. 21, III og Arnt Andersen, Toftesgt. 41.

Rygge: Johan Gundersen.

Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilertsen.

Saltnes, Råde: Harald Skovly.

Svelvik: Ragnvald Volden.

Slemmestad: Joh. O. Johnsen.

Sætre, Hurum: Inger Fagerli.

Tofte, Hurum: M. Roås.

Tjømmø: P. Johansen, Mågerøy.

Volda, Sunnmør: M. Støve.

V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.

«Glommen»s trykkeri, Sarpsborg 1939.